Woensdag 11 October 1944. DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4331

AMIGOE DI CURAÇAO

KOOPT STEEDS BIJ **Meubel Etalage** | Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld.. | **Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog** Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad. | [illegible] Consciëntie steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38. | Kantoorbenodigdheden GENERAL OFFICE SUPPLY

Canadezen aan het Kreekrak.

AKEN VERWERPT HET ULTIMATUM.

Mikolajczyk naar Moskou ontboden.

Tilsit onder het vuur van Russische kanonnen.

Admiraal Mitscher houdt opruiming in de Ryukyuketen.

TOESTAND IN NEDERLAND STATIONNAIR.

Met het 21e leger:

De toestand in de Geallieerde corridor in Nederland is practisch stationnair geweest gedurende de laatste dagen en er zijn van Geallieerde zijde geen bevestigingen van de Duitse berichten, dat een groot offensief is ingezet. Aan beide zijden brengt men troepen samen en binnen de eerstvolgende weken zal zich wel een grote actie ontwikkelen, waarvan het afhankelijk zal zijn of de strijd in Nederland een wintercampagne zal worden of niet.

Het gebied van Arnhem en Nijmegen is aan een hevig bombardement van beide zijden onderworpen.

De Duitsers hebben een klein bruggenhoofd gevormd over de Neder-Rijn bij Driel, ongeveer 6 kilometer ten Westen van Arnhem, maar de Duitse eenheden, die verder trachtten door te dringen, werden verslagen en liepen grote verliezen op. Ook in het gebied van 's-Hertogenbosch en Tilburg is de toestand stationnair (Aneta).

TWEE BRUGGENHOOFDEN.

Volgens de BBC hebben de Britten twee bruggenhoofden gevormd aan de Zuidelijke oever van de Westerschelde; deze twee bruggenhoofden zijn nu met elkaar verbonden en op een punt drongen de troepen 4 kilometer het land in.

De CBS zeide, dat nieuwe manschappen en materiaal aan land werden gebracht, ondanks het hevig vuur van de Duitsers op Walcheren. Men heeft de indruk, dat de Duitsers volkomen verrast waren door de eerste landingen. De troepen, die tegen de Geallieerden vochten, waren geen keurtroepen; deze bevinden zich in het Zuiden, waar zij wanhopig trachten de Canadezen weer terug te dringen over het Leopoldkanaal. De Canadezen sloegen gedurende de laatste twee dagen niet minder dan 30 aanvallen af.

Maandag drongen de Duitsers zelfs door tot aan het kanaal, maar nu is de toestand zo, dat men geen vrees meer moet koesteren; het bruggenhoofd, dat slechts 400 meter diep is, bevindt zich stevig in handen van de Canadezen (Aneta).

HET COMMUNIQUE VAN WEST EUROPA.

Het geallieerde communiqué omtrent de krijgsverrichtingen in West-Europa luidt:

„De geallieerde strijdmacht, die aan de Zuidelijke oever van de Hont landde heeft haar stellingen verbeterd. Zij zit thans ten Oosten van Breskens. Bij duisternis werden gisteren de vijandelijke versterkingen door gevechtsbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen aangevallen. Elders was er in de lucht niet zo veel te doen als gevolg van het weder. Aan het bruggehoofd bij het Leopold-kanaal wordt hard gevochten. Ten Noorden van Antwerpen hebben wij de hoofdweg, die van het vasteland naar Zuid-Beveland loopt weten door te breken.

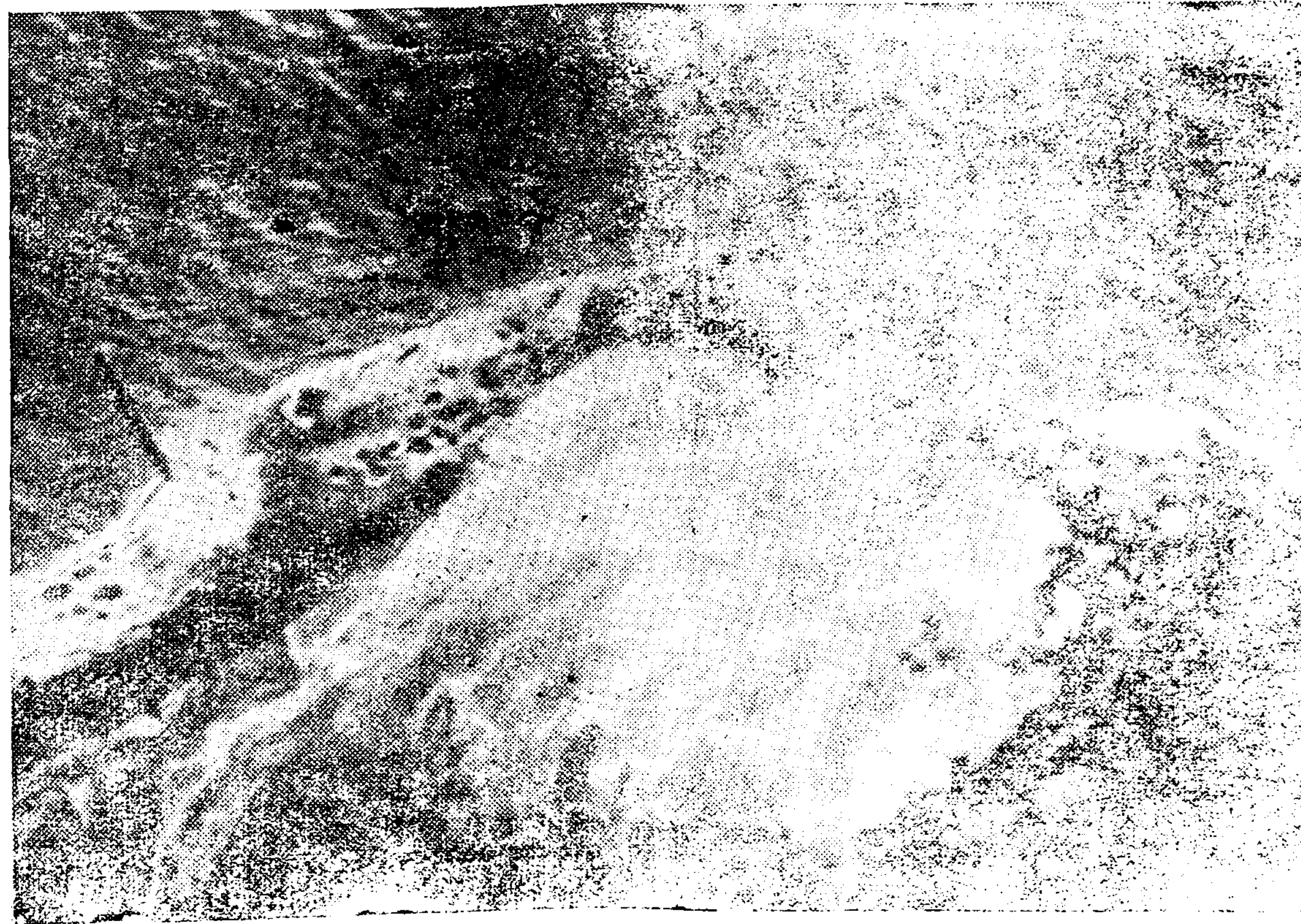
Gistermorgen werd een vijandelijke aanval bij Doodewaard aan de Noordelijke oever van de Waal afgeslagen.

Het ultimatum aan de Duitsers in Aken om zich binnen een etmaal over te geven werd gisteren om 10.15 uur aangeboden. Daarvoor hadden Noordelijke eenheden reeds Scharfenberg en Bardenberg ingenomen en waren zij tot aan Wurselen gekomen. Andere eenheden die uit het Zuid Oosten kwamen bereikten Haaren en hebben de hoofdweg van Aken naar Keulen doorgenomen. Omstreeks de noen werd met den vijand in de Noordelijke wijken van Haaren afgerekend. Tegenaanvallen werden bij Kruisheuvel afgeslagen. Hetzelfde gebeurde in de omstreken van Bardenberg.

Ten Zuid-Westen van Hurtgen wordt door onze troepen hard gevochten. Wij hebben enige terreinwinst gemaakt. Hier en daar werken onze patrouilles; het grof geschut is ook in de weer langs de grens in de omgeving van Monschau.

In Maizières les Metz wordt van huis tot huis gevochten. Beoosten Lunéville vechten onze troepen in het bos van Le Parrov waar zij ongeveer anderhalve kilometer zijn vooruit gekomen. Ten Oosten van Epinal werden onze stellingen verbeterd niettegenstaande het vijandelijke vuur.

Na harde gevechten in de sector van Le Thillot hebben wij een stevig bruggenhoofd gevestigd over de rivier de Moselotte. Bij Le Thillot werden zware verliezen aan den vijand toegebracht. Stellingen bij Le Thillot werden na felle tegenstand genomen. Het bos van Longegoutte en Gehan werd schoongevaagd van den vijand. In de omgeving van Champagney werd voortgang gemaakt ten Westen van Belfort". (Geallieerde Hoofdkwartier, (AP) 11.10).



Het water van de Noordzee stroomt door de gebroken zeedijk in de richting van het dorp Westkapelle op het eiland Walcheren. De bomkraters in de zeedijk zijn te zien. Dit is een officiële Britse foto.

HET LOT VAN AKEN BEZEGELD.

Don Whitehead, die zich met de Noordamerikaanse troepen voor Aken bevindt, seint:

Het lot van Aken werd bezegeld toen de Duitse commandant van het garnizoen aldaar weigerde het ultimatum van het Noordamerikaanse 1e leger om de stad over te geven, te aanvaarden. De Noordamerikanen hadden 24 uren bedenktijd gegeven.

Precies bij het middaguur begonnen de Noordamerikanen een regen van zware granaten op de stad te slingeren. Kanonnen van 8 duim en 105 millimeter gaven een donderend vuur af op de stad. Dat was het teken, dat de aanval op Aken was begonnen. Uit de lucht kwamen duikbommenwerpers omlaag zoemen om hun ladingen springstoffen te werpen op den vijand, die zich schuil houdt in de kelders en puinen van de stad, welke reeds gehavend werd door vroegere beschietingen en bombardementen. (Voor Aken, (AP) 11.10).

EEN NIEUWE RAMP VOOR HET DUITSE LEGER?

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

Het Duitse leger wordt bedreigd met een tweede grote ramp binnen 24 uren nu het Rode leger snelt over de laatste 80 kilometer, welke de Sovjets scheiden van de zee ten Zuiden van Memel. 10 Divisies zijn reeds ingesloten ten Noorden en Noord-Oosten van Memel en de bliksemslagen, die Bagramian uitdeelde langs de Njemen ten Zuid-Westen van Tauraga, zullen mogelijk nog 3 tot 5 divisies afsnijden tussen Taurage en de Kirisches Haff.

Het Rode leger dringt voort naar de volgende doelen:

Memel, nog slechts 22 kilometer ver.

Tilsit, minder dan 30 kilometer ten Noorden, Noord-Oosten en Noord-Westen van waar de Russische troepen zich bevinden; late berichten zeggen zelfs, dat Tilsit reeds onder vuur genomen wordt door het Russisch grof geschut. De grens van Oost-Pruisen was nog minder dan 13 kilometer ver. Nog slechts 75 kilometer van de defensielinie langs de rivier de Njemen bleef in het bezit der nazies.

Het nieuwsblad „Rode Ster" meldde, dat Russische tankstrijdkrachten over twee verkeerswegen naar Memel oprukken. Een loopt uit het Noorden naar de havenstad; hier zouden de Russen Palange veroverd hebben. De andere loopt tussen Tilsit en Memel ten Noorden van de Njemen.

Men schat, dat 10 divisies ingesloten zijn bij Riga en ten Zuid-Westen daarvan. De Russische speerpunten porren reeds in de defensies van Riga en trekken zich telkens terug met gevangenen en inlichtingen...... om echter telkenmale terug te keren. Tonelen van paniek worden gemeld uit Riga en Memel nu de omvang van de aanstaande Duitse nederlaag met het uur duidelijker wordt.

Bommenwerpers van het Rode leger vallen voortdurend de scheepvaart te Riga en Memel aan. Stormoviks doen hieraan mede. Memel is het mooiste doel, aangezien talrijke Duitsers reeds uit Riga gevlucht zijn. De luchtmacht van de vloot in de Baltische Zee en legervliegtuigen doen aanvallen op convooien en alleenvarende schepen langs de zeewegen naar Koningsbergen (Moskou, (AP) 11.10).

OPROEP VAN GERMANEN.

In de „Bodensee Rundschau" is een officiële kennisgeving afgedrukt, waarbij alle jongens van de klasse 1928 worden opgeroepen om zich te melden bij de plaatselijke arbeidsdiensten in verband met de totale mobilisatie. Dit is niet alleen van toepassing op de Duitsers, maar op alle personen van „Germaans ras", n.l Nederlanders, Vlamingen, Denen, Zweden, Noren. Zij, die geen gehoor geven aan de oproep, zijn strafbaar (Aneta).



VICE ADMIRAAL MARC MITSCHER.
Zijn vliegtuigen hielden grote schoonmaak in de Ryukyu-keten.

Het nieuws van vandaag.

De Canadezen hebben het Kreeśkak bereikt en hierdoor de verbinding tussen Zuid Beveland en Noord-Brabant doorgesneden. Het Kreekrak is de voormalige verbinding tussen de Wester- en Oosterschelde aan de Brabantse kust. In 1867 werd het afgedamd ten behoeve van de spoorlijn Roosendaal—Vlissingen waarvan het gebruik thans aan de nazies ontzegd is. De pogingen der Geallieerden om de Westerschelde (Hont) vrij te maken voor de scheepvaart worden ook voortgezet in Zeeuws Vlaanderen waar twee bruggehoofden gevormd werden door de Canadezen. Deze zijn reeds versmolten tot één en over het Leopoldkanaal dringen de troepen uit het Zuiden op om aansluiting te maken met de landingsstrijdkrachten. Omtrent de strijd in Nederland is anders weinig nieuws te melden. De Duitse commandant te Aken heeft — blijkbaar op instructies van hogerhand — het ultimatum tot de onvoorwaardelijke overgave verworpen. De aanval met kanonnen en vliegtuigen op deze oude stad is nu begonnen.

In Frankrijk worden ook vorderingen geboekt door de Geallieerde 3e en 7e legers, vooral in het gebied ten Noord-Oosten van Nancy.

Sarande, het kleine havenstadje in Zuid-Albanië, is na een felle slag veroverd door de Geallieerde troepen, doch het is niet bekend of in Hellas de opmars naar Athene werd voortgezet na de verovering van Corinthe. In Hongarije hebben de Russen de buitenwijken van de stad Debreczen bereikt. 50 Plaatsen werden gisteren 300 plaatsen bevrijd Transylvanië. De voornaamste winsten boekt het Rode leger evenwel nog in Littauen waar gsteren 300 plaatsen bevrijd werden en talloze Duitsers werden gedood of gevangen genomen. Nog veel meer werden ingesloten doordat de kust van de Baltische Zee bereikt werd ten Zuiden van Siepaja. Een bericht van hedenmorgen meldt, dat de stad Tilsit in Oost-Pruisen reeds onder vuur genomen wordt door de Russische kanonnen.

In Moskou duren de conferenties tussen Stalin en Churchill voort. Men heeft Premier Mikolajczyk van de Poolse regering te Londen naar het Kremlin ontboden zodat de hoop op een oplossing van het Pools-Russisch dispuut weer gestegen is.

In de Stille Oceaan heeft Halsey's vloot zich in de Japanse wateren gewaagd, doch de Japanse vloot liet zich niet zien. De Ryukyu-eilanden, welke zich uitstrekken tussen Formosa en Japan werden bestookt en de vliegtuigen van Vice Admiraal Mitschers vliegdekschepen vernielden of beschadigden 58 Japanse schepen en 89 vliegtuigen. Bij deze opruimingsorganisaties verloor Mitscher slechts enkele vliegtuigen.

De Verdeling van Duitsland

Moet Oostenrijk hersteld worden?

De plannen of Duitsland na de oorlog in verschillende delen verdeeld zal moeten worden, houden de geallieerde wereld in twee kampen verdeeld. Aan de ene kant staan de persoonlijke meningen — een regering of officiële instantie heeft zich voor zover wij weten nog nimmer hierover uitgelaten — van Sumner Welles, Roosevelt, Churchill, Lord Vansittard en de vijf anonieme Nederlanders, die het bekende boekje bij Querido hebben uitgegeven, aan de andere zijde staat Stalins verklaring van enkele jaren geleden, dat Duitsland niet verdeeld worde of beroofd van zijn leger, maar dat „wij Hitler en zijn troepen tot het laatste zullen uitroeien".

Aan de letterlijke zin van deze laatste zinsnede behoeft men gelukkig niet te twijfelen. De Duitsers zullen zich gelukkig prijzen, wanneer de Westelijke geallieerden over het Tempelhof trekken, want vermoedelijk zou het gehele Tempelhof en Unter den Linden al van de aarde zijn weggevaagd wanneer de Russen ooit als eersten Berlijn zouden binnentrekken. Als straf voor de ver[illegible] van zovele Russische [illegible] Nederlandse, Engelse en [illegible] steden zou er door de [illegible] van Berlijn trouwens [illegible] verloren gaan. temeer daar de Duitse hoofdstad in culturele en andere ideële opzichten niet vergeleken kan worden met Parijs, Rome e.a. Berlijn is overigens niet eens een mooie stad en voor de Duitsers zelf betekent Berlijn ook niet het hart der natie, zoals Parijs dit voor de Fransen is of Londen voor de Engelsen.

En hier zijn wij juist op het punt, waar de verdeling in verschillende stukken ten tapijte komt. Inderdaad is het zo in Duitsland, dat de Rijnlanders hun eigen stad hebben, evenals de Beieren en de Saksen. In Frankrijk heeft ieder zijn Parijs, in Duitsland, welks unificatie eerst zo laat gekomen is, bestaat deze veneratie voor de hoofdstad niet. Op zichzelf zou men dus zeggen, dat het mogelijk ware de verdeeldheid weer kunstmatig tot stand te brengen en zodoende zich te verzekeren van een zwak Duitsland. Toch schijnt het, dat de Russen het bij het rechte eind hebben.

Men kan een land, dat nu eenmaal gegroeid is, niet meer verkavelen, ook als men erkent, dat er een hemelsbreed verschil is tussen een Beier en een Pruis. Hoe aanlokkelijk het ook klinke, het zal wel moeilijk blijken en Stalin, de realist, zal vermoedelijk ook wel zijn zin krijgen.

Nog enkele dagen geleden, toen er geruchten gingen, dat de Europese Adviescommissie overwogen zou hebben Duitsland in kleine staten te verdelen, reageerde het Russische nieuwsagentschap Tass prompt, dat „plannen van dit soort niet zullen worden overwogen door de Europese Adviescommissie".

In deze aangelegenheid is Oostenrijk een enigszins pijnlijk geval. Adolf Hitler is een Oostenrijker en de man die zoveel schuld op zijn geweten geladen heeft in ons eigen land, Arthur Seyss Inquart, eveneens. Het is trouwens opvallend hoevele hogere nazies, zo al niet uit Oostenrijk, dan toch uit de Zuidduitse gewesten geboortig zijn.

Wie Duitsland enigszins kent, weet, dat Hitler en Inquart niet de typische vertegenwoordigers van het Oostenrijkse volk zijn. Ware dit het geval, zoals men aan practisch elken Pruis terstond het wilde en dierlijke van het Pruisische volk herkent, dan zou men misschien enige reden hebben om het volk als geheel te straffen, hoewel een individuele beoordeling naar schuld immer de juiste blijft.

Het Oostenrijkse volk als zodanig, altnans die indruk krijgt men, wanneer men het land bereist, maakt geen onprettige indruk. Naziegezind was het volk niet, al heeft Foerster in zijn boek „Europe and the German question" volkomen gelijk, als hij er op wijst, hoe in vele gezaghebbende kringen jaar in jaar uit het naziedom was doorgedrongen zodat deze geheel en al onbetrouwbaar waren geworden.

Dat het optreden van Oostenrijk bij de naasting slap is geweest, is waar, maar vast staat, dat de annexatie tegen de zin der leiders geschiedde, die trouwens gedood of verjaagd werden. Staatsrechtelijk gesproken is de naasting van Oostenrijk door Duitsland pure roof geweest. Het is dan ook te begrijpen, dat in November 1943 in Moskou al een gezamenlijke verklaring werd uitgegeven, waarin het onafhankelijk herstel van Oostenrijk als een der oorlogsdoelen werd gepubliceerd.

Dit herstel van Oostenrijk werd voorgestaan door drie van de Grote Vier, nl. Groot-Brittannië, de Verenigde Staten en Sovjet-Rusland. China was er niet bij, maar wel kwam na enkele weken het Franse Comité van Nationale Bevrijding met de officiële verklaring, dat ook dit comité „altijd het standpunt heeft ingenomen voor de Oostenrijkse onafhankelijkheid". Inmiddels is de positie van Frankrijk er nog sterker op geworden en zelfs refereerde Churchill in zijn rede van verleden week naar de „drie Grote Europese Mogendheden", kennelijk een zinspeling om Frankrijk in het kamp der Grote Vier toe te laten, zodat het de Grote Vijf wordt. Op Dumbarton Oaks werd deze rang trouwens aan Frankrijk „verleend".

Oostenrijk een ogenblik ter zijde latend, dienen wij te wijzen op de Noordamerikaanse posterijen, die zeker iets meer weten dan wij en die ook postzegels uitgeven van het Koninkrijk Albanië. Dit land, dat door Italië genaast werd, schijnt men maar te vergeten, behalve Cordell Hull, die op 2 Juni 1944 zeide: „De Verenigde Staten hebben vanzelfsprekend de fascistische naasting van Albanië, welke volgde op de niet uitgelokte aanval van 7 April 1939, nimmer erkend en de Verenigde Staten menen, dat de vrijheid zijner instellingen keuze van het Albanese volk moet zijn......" (dit was dezelfde Hull, die kort daarop zulke pijnlijke uitlatingen aan het adres der Kleine Naties deed, waarover Van Kleffens hem moest onderhouden).

In onze snel-levende tijd is men trouwens ook al weer vergeten, dat in December 1942 vier heren een verklaring hebben afgelegd, dat Albanië als onafhankelijk rijk hersteld zal worden. Deze waren Eden in Londen, Cordell Hull in Washington, Molotov in Moskou en Michalopoulos, de Griekse Minister van Voorlichting te Londen. Dit laatste is wel het merkwaardigste, want tussen Hellas en Albanië bestaat een schier eeuwigdurend conflict sedert de Albanees Alexander de Grote het Griekse rijk veroverde.

Dat het der Britsen regering ernst is gebleven ook Albanië's

onafhankelijkheid te herstellen, bleek later, op 4 November 1943 nogmaals, toen Churchill de duizenden Albaanse guerrillero's prijzende, het herstel van Albanië als oorlogsdoel beklemtoonde.

Het is vanzelfsprekend dat ook Albanië bevrijd en hersteld zal worden en gelegenheid zal krijgen zichzelf te organiseren.

En dan is er nog een land. In de Moskouse verklaring staat, dat Oostenrijk „het eerste vrije land van de Hitlerse agressie" werd. Letterlijk is dit juist, maar wanneer men het woord 'Hitlerse' weglaat, niet, want dan is het het tweede. Immers, twee jaren nadat in 1918 de Armeense onafhankelijkheid hersteld was, werd de Republiek Armenië door Turkije aangevallen en genaast. Een deel van Armenië was snel genoeg om zich tot Sovjet-Republiek uit te roepen en behoort sedertdien bij de Sovjet-Unie, maar de rest zucht nog immer onder de Turkse onderdrukking. Ook dit land dient bevrijd te worden en gelegenheid te krijgen over eigen lot te beslissen.

Wat verder Oostenrijk betreft, hier spreekt men Duits. De mensen zijn Duitsers, zoals de Saksen, Beieren en de Lippen Duitsers zijn. De gehele geschiedenis van Oostenrijk is echter een roemrijk gevecht tegen Pruisen geweest. Dat Oostenrijk het tenslotte heeft verloren, zou men historisch kunnen verklaren maar sedert de dag dat de Brandenburgse keurvorst Frederik III als Frederik I koning van Pruisen werd in 1700 (op belofte van steun aan keizer Leopold) is Wenen de grote tegenpool van Pruisen geweest. Sedert 1700 zijn deze twee landen elkander zo ontgroeid dat het een historische blunder zou zijn, deze landen met elkander te verenigen.

In Oostenrijk worden de Habsburgers de grote heren, roemrijk door het terugdringen der Turken uit Europa en rijk door de verwerving van de vele Spaanse nevenlanden. In Pruisen worden het de Hohenzollerns, uit arme burggraven in de 15e eeuw ontstaan, die later in de 17e eeuw in Pruisen de leiding krijgen en de strijd aanbinden tegen Oostenrijk. In het grote Duitse keizerrijk ontstonden zodoende twee landen, die door aard en geschiedenis, verscheiden waren. Zij zijn het altijd gebleven.

Is dus de verdeling van Duitsland in verschillende staten, zoals voorgestaan door enkele leidslieden in het Westers-geallieerde kamp, theoretisch de beste oplossing — ook Foerster noemt het een „theorie" — het zou in strijd zijn met een goed begrip der Duitse geschiedenis, die getuig de eenwording van deze landen doet zien — zij het vaak onder drang, maar is de Nederlandse, Franse, Engelse eenheid soms zonder drang ontstaan? —, nu een geforceerde scheiding op te leggen, die tot nieuwe strijd om unificatie noopt. Juist is het echter van dezelfde leidslieden, dat zij besloten om Oostenrijk in elk geval wel af te zonderen. Hoe is een quaestie, die men nader en nauwkeurig onder het oog zal moeten zien en welker beantwoording op uiterst grote moeilijkheden zal stuiten. Wenen is een grote stad en achterland is er bijna niet beschikbaar. Herstel toch van de oude grenzen van voor 1914 is ondenkbaar en zou trouwens ook niet goed zijn. De droom van den Oostenrijksen Aartshertog nog ooit de roemrijke troon zijner wijdlufte vaderen — en is er naast dat der Romanovs een huis roemrijker geweest dan dat van Habsburg? — te zullen beklimmen, is een hersenschim. Noch het herstel van die oude grenzen is gewenst, noch de terugkeer der Monarchie die de laatste decennia in een verouderde despotie was ontaard.



Twee Duitsers (midden), wa arorder een gewonde, geven zich over aan Britse soldaten (geheel links en geheel rechts) in Nijmegen. Zij komen uit het gebouw dat hun vroeger hoofdkwartier was in Nijmegen.

ONS KONINKRIJK

„DE VRIJHEID WORDT NIET TE DUUR GEKOCHT."

Met het tweede Britse leger in Nederland:

Terwijl de nazies in het bezette gedeelte van Nederland hun schrikbewind nog verergeren en de bevolking bestelen en vervolgen, toont de bevolking in de bevrijde gebieden haar voorbeeldige kalmte zelfs in de moeilijke omstandigheden die soms het uiterste vragen.

In de frontgebieden zelfs zoals Nijmegen, waar de vrije Nederlandse bladen elke dag volstaan met rouw-advertenties van slachtoffers der bombardementen, wordt er in krantenartikelen op gewezen, dat de vrijheid niet te duur gekocht kan worden.

„De Gelderlander" schrijft, dat de Nederlanders moeten bidden humaner overwinnaars te zijn dan de Duitsers.

„Wanneer wij zakken tot hun peil", schrijft het blad, „zou dit een droevige zaak zijn voor de toekomst van Europa".

Ook het „Oostbrabantsche Dagblad" uit Eindhoven waarschuwde tegen misbruiken van de vrijheid. „Indien wij de handen slaan aan het leven of aan de goederen van degenen, die bewezen hebben onze vijanden te zijn, schenden wij onze eigen vrijheid en dan zal de geschiedenis ons brandmerken als vijanden van ons eigen volk. Dan zouden wij de herwonnen vrijheid niet waard zijn."

Dit contrast tussen de brutale houding van de onderdrukkers en de humaniteit van de Nederlanders, ondanks hun lijden, komt tot uiting in alle bevrijde delen van Nederland.

Nergens in het bevrijde gebied hebben excessen plaats gehad tegen nazies en collaborateurs. Wel werden zij in massa aangehouden, om voor de rechtbanken te verschijnen. Er is overal de grootste tucht. Degenen, die geneigd zouden zijn om hun gevoelens van haat de vrije loop te laten, worden tegengehouden door de leden van de verzetbeweging, die er in geslaagd zijn overal de orde te handhaven.

„GOED ZEEUWS, GOED ROND".

De bevolking van Walcheren heeft geweigerd gehoor te geven aan het Duitse bevel om verdedigingswerken te bouwen. De Duitsers hebben nu in geheel Walcheren de staat van beleg afgekondigd (Aneta).

DE „MAAGD ALLER VESTINGEN" IN HET GEDRANG.

De Canadezen hebben de Duitse tegenaanvallen bij Ossendrecht afgeslagen en zijn opgetrokken tot bij Korteven 6 km. Noordelijker aan het kruispunt van de verbindingsweg Walcheren — Zuid-Beveland met het vasteland. Radio-Oranje, die deze opmars meldde, zeide ook, dat Bergen op Zoom, door onze militairen de Maagd aller Vestingen genaamd, het middelpunt van het Duitse verzet is (Aneta).

CANADEZEN TE HOOFDPLAAT.

De Canadezen, die Maandagmorgen op twee plaatsen in het Westen van Zeeuws Vlaanderen aan land kwamen, hadden een hevig granaatvuur van de Duitse batterijen, die te Vlissingen opgesteld staan, te ondergaan. Ondanks het Duitse verzet tegen deze amphibie-operaties wisten de Canadezen vaste voet te krijgen in het gebied van Hoofdplaat ten Westen van de Braakman, in de rug van de Duitse stellingen in Zeeuws Vlaanderen (Aneta).

HET LEVEN IN NIJMEGEN.

In een artikel in de „Daily Herald", wordt door Victor Thompson het leven van de Nijmeegse bevolking beschreven, die de bevelen van de Nederlandse regering om in hun huizen te blijven, opvolgde. Thompson schrijft, dat de Nijmegenaars gehoopt hadden, dat de oorlog aan hen zou voorbij gaan, maar dat, nu zij er eenmaal midden in zitten, zij rustig aan het werk blijven, ondanks de barstende granaten en dat de kinderen vrolijk spelen op de ruïnes van het totaal vernielde hoofdkwartier van de Hitler-jeugd.

Hij beschrijft verder een onderhoud met een jeugdigen vaderlander, die reeds op 17-jarige leeftijd gevangen genomen werd en naar Duitsland gezonden, waar hij in een fabriek voor tanks werd tewerk gesteld. Hij zag kans te knoeien met het staal, werd gesnapt en tot straf werden hem de nagels van de vingers uitgetrokken.

De jongen wist te ontsnappen en keerde naar zijn vaderstad terug, waar hij hulp bood aan Geallieerde vliegers, die boven Duitsland waren neergeschoten. Hij stal wapens uit Duitse auto's en wist zelfs een machinegeweer te bemachtigen uit een Noord-amerikaanse bommenwerper en dit te monteren op een gestolen auto. Hiermede wisten hij en zijn kameraden van de ondergrondse beweging tot drie keer toe Duitse voedseltransporten te overmeesteren.

Thompson schrijft, dat de jonge man hem vertelde, dat de mooiste dag uit zijn leven het moment was, waarop hij voor het eerst weer bij daglicht vrijuit door de straten van Nijmegen kon lopen.

De schrijver bracht ook een bezoek aan een ondergronds krantenbureau, waar dagelijks, vier jaar lang, de krant gedrukt werd, nog geen 5 meter verwijderd van het Gestapo hoofdkwartier. Hij merkte verder op, dat alle winkeliers hun beschadigde winkels open hielden, hoewel er weinig te verkopen viel, daar de voedselsituatie zeer slecht is. Maar alle Nijmegenaars helpen op de een of andere wijze mede, waarbij vooral de padvinders goede diensten bewijzen. Vele inwoners houden zich bezig met het doorzoeken van kelders en opslagplaatsen op zoek naar hun door de Duitsers gestolen huisraad (Aneta).

NIEUWE AANVALLEN OP DE WAALBRUG.

Aneta meldt, dat de Duitsers vliegende bommen gebruikten door middel van vliegtuigen gelanceerd, in een wanhopige poging om de Waalbrug bij Nijmegen te vernielen.

Dit is een bericht van den correspondent van de „New York Times" uit Nijmegen. De berichtgever vervolgt:

Bijna iedere nacht sedert Nijmegen bevrijd werd, komen de Duitse bommenwerpers boven de stad om te trachten de brug over de Waal te vernielen en deze vitale schakel in de Britse bevoorrading te verbreken. Onder dekking van het ongunstige weder, kwamen in de afgelopen nacht verschillende Duitse vliegtuigen laag vliegend over de rivier en lieten door middel van valschermen drijvende mijnen in het water neer. De bedoeling was, dat deze mijnen door de sterke stroom in de rivier medegenomen, de bruggenhoofden zouden vernielen. Vrijwilligers begaven zich te water en volbrachten de gevaarlijke opdracht de mijnen aan de kant te brengen en onschadelijk te maken.

WALCHEREN IN TWEEEN.

Het water, dat binnenstroomde door de opening in de Westkapelse zeedijk die vorige week Dinsdag door het Raf — bombardement werd veroorzaakt, heeft het eiland Walcheren practisch in twee stukken verdeeld. Van Westkapelle drong het zeewater 12 Km. het land in tot vooruit Middelburg. Reeds staan vier vijandelijke batterijen onder water; zeven andere batterijen staan op plaatsen waar de grond doordrenkt is. In de dijken bij Vlissingen zijn twaalf gaten en hier stroomt bij vloed telkens het zeewater door binnen.

DE SPOORWEGSTAKING.

De spoorwegstaking in Nederland is zo doeltreffend, dat slechts drie treinen tussen Amsterdam en Rotterdam liepen in de afgelopen 48 uren. Er waren Duitse machinisten nodig om deze drie treinen te doen lopen. ta).

8000 GESTAPOLIEDEN NAAR AMSTERDAM.

Radio-Oranje heeft een dringende waarschuwing gericht tot Amsterdam. De Duitsers hebben 8000 Gestapo-agenten naar de stad gestuurd om de vaderlanders op te sporen (Aneta).

„SPORTIEVE" VERNIELING

Radio-Hilversum heeft bevestigd, dat de Nederlandse havens vernield zijn door de Duitsers en dat de Nederlanders verplicht worden om dwangarbeid te verrichten aan de Duitse verdedigingswerken. De spreker zeide, dat de bevolking deze dingen „sportief" moet opnemen. Ook werd medegedeeld, dat de Duitsers weer 120 „terroristen" hebben gevangen genomen. Op 5 October deelde Radio-Hilversum de aanhouding mede van 100 „terroristen" (Aneta).

JOURNALISTIEKE BENOEMINGEN.

Mr. Marius C. M. Voorbeytel, voormalig correspondent van het Algemeen Handelsblad te Parijs en later persattaché in Lissabon, wordt persattaché te Parijs; Ir. Jan van Stappen zal aftreden als leider van het Nederlandse Inlichtingenkantoor in Canada en tot zijn opvolger is aangewezen Drs. Poelnekke (katholiek). Arnold van Dias, bedrijfsleider van Aneta, is als oorlogscorrespondent naar het Europese vasteland vertrokken.

VERNIELINGEN TE ROTTERDAM.

Ongeveer 1200 meter kade is vernield te Rotterdam. Inlichtingen van de ondergrondse Nederlandse beweging melden, dat vijf havens vernield zijn, nl. Rijnhaven, Maashaven, Petroleumhaven, Westzijde Merwedehaven en Noordzijde Waalhaven.

De machinekamer van de Rotterdamse Droogdok Maatschappij is vernietigd. De Van der Giesen en de Piet Smit scheepswerven zijn vernield en de Boele en Vuik scheepswerven zijn onbruikbaar gemaakt. Van de Wiltonwerven zijn alle machines weggehaald.

Te Schiedam heeft men dokken opgeblazen; een van de verwoeste dokken is het Van Furness-dok. Alle haven-installaties van Vlaardingen zijn vernield en drie bruggen in het Zuiden van de Haarlemmermeer-polder zijn opgeblazen. De brug over de Oude Maas van Dordrecht naar Zwijndrecht en de spoorweginstallaties te 's-Hertogenbosch werden door de Duitsers verwoest (Aneta).

BUITENLAND

MIKOLAJCZXK GAAT NAAR MOSKOU.

Alex H. Singleton seint uit Londen:

De Poolse Premier Stanislaw Mikolajczyk werd uitgenodigd op de belangrijke conferentie te Moskou waarbij Churchill het eerste doel bereikte van zijn poging om het langdurig Pools-Russisch dispuut op te lossen en een gevaarlijke barst in de Geallieerde betrekkingen te stoppen.

Het cabinet van de Poolse regering te Londen hield een spoedbijeenkomst waarbij men besloot de uitnodiging te aanvaarden. Het is waarschijnlijk dat de Premier en zijn Minister van Buitenlandse Zaken spoedig hun tweede missie naar Moskou zullen ondernemen.

De uitnodiging en het feit, dat zij gedaan werd iets meer dan 24 uren nadat Churchill en Eden te Moskou arriveerden, onderstreepten het belang dat de Britse regering hecht aan een spoedige oplossing van het geschil tussen Rusland en Polen.

Naar vernomen wordt zal de Poolse regering in Londen zich houden aan het plan dat door Mikolajczyk voorgesteld werd: een coalitie regering samengesteld uit Polens vijf politieke partijen waaronder de communistische partij op een basis van gelijke vertegenwoordiging tot een algemene verkiezing gehouden kan worden. De Poolse communisten vormen op het ogenblik de ruggegraat van het Poolse Nationale Bevrijdingscomité onder Russisch beschermheerschap.

Mikolajczyks eerste reis naar Moskou in Augustus teneinde een verzoening tot stand te brengen bleek vruchteloos als gevolg van een meningsverschil over de mate van vertegenwoordiging welke gegeven zou worden aan de leden van het Bevrijdingscomité. Sedertdien is een moeilijkheid verwijderd door de verwijdering van Generaal Kazimierz Sosnkowski, Opperbevelhebber der Poolse strijdkrachten en een felle tegenstander van de Russische politiek. Sosnkowski werd vervangen door Generaal Tadeusz Komorowski (Bor) die door de Duitsers gevangen genomen werd toen de weerstand in Warszawa eindigde. De Britse Minister van Staat Richard Law zeide heden in het Lagerhuis: „Er is hoegenaamd geen enkele reden om te twijfelen aan de Duitse bewering, dat Generaal Bor gevangen werd." (Londen, (AP) 11.10).

WAT DACHT WILLKIE?

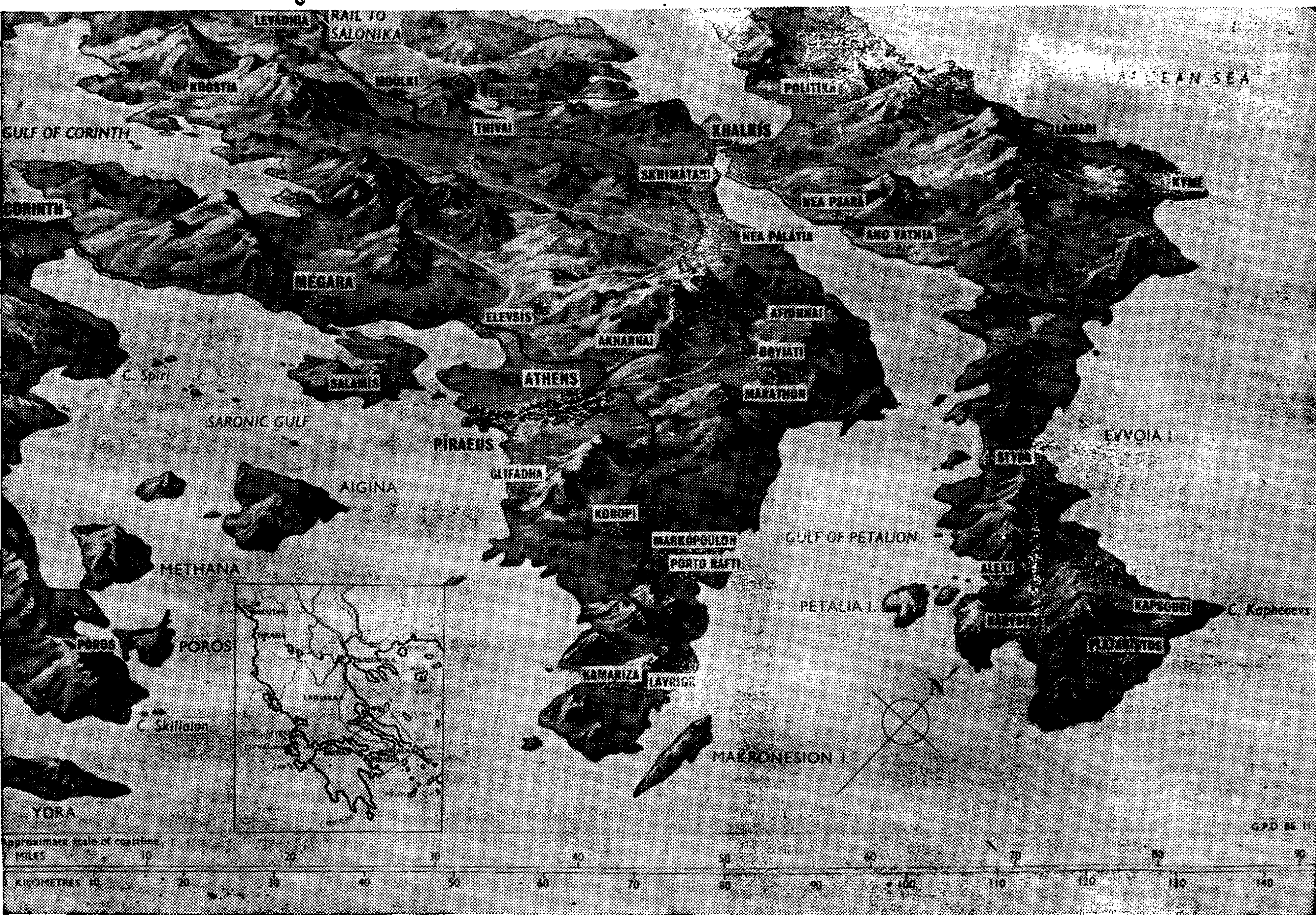
De Braziliaanse uitgever Asis Chateaubriand schreef Dinsdagmorgen over Wendell Willkie in het blad „O Journal", dat Willkie onlangs bij een bezoek aan de Verenigde Staten tot hem zeide: „Indien u bezorgd zijt over de toekomst van de goede nabuurpolitiek kunt gij gerust naar Brazilië terugkeren. Roosevelt zal worden herkozen" (Rio de Janeiro, (AP) 10.10).

DE GUERRILLA-STRIJD IN SPANJE.

De gevechten tussen de troepen van den Spaansen Premier Francisco Franco en de Spaanse Republikeinse guerrillero's nemen in hevigheid toe, aldus zeide Herbert Clark, correspondent van de Blue Network in een uitzending uit Londen. Clark zeide, dat Franco gedwongen werd geschut en gemechaniseerd materiaal te laten aanrukken om de Republikeinse strijdkrachten te bestrijden, die uit Frankrijk over de grens stromen (New York, (AP) 10.10).



Deense burgers van Odense hebben een politiewagen tot stilstand gebracht, waarin enkele vaderlanders vervoerd werden, die door de Duitsers gearresteerd werden. Voordat Duitse versterkingen arriveerden wisten de Denen de auto omver te werpen en de vaderlanders te bevrijden.



De Geallieerden hebben in Hellas de stad Corinthe (links boven) veroverd. Over de land engte zal de opmars thans wel gaan naar Athene.

buitenlandse vertegenwoordigers de gelukwensen aanbood.

Na dit officiële gedeelte vermeiden zich de aanwezigen in de dans, waartoe een orkest aanwezig was. Een Curaçaose zangeres bood verpozing door haar lied en zo ging de avond al te spoedig in aangenaam gesprek en spel voorbij.

GOUVERNEUR KASTEEL IN WASHINGTON.

Zijne Excellentie Dr. Piet A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao, Meester Henri J. M. Hooeveen, Administrateur van Financiën en de Heer Fredericus J. J. Corver, waarnemend Gouvernements-Secretaris, kwamen Maandag te Washington aan.

NIEUWE VLIEGTUIGEN VOOR DE P.A.A.

Het „Walll Street Journal" schrijft, dat de Pan American Airways van plan zijn voor 28 millioen dollars vliegtuigen te kopen voor de dienst op Zuid-Amerika.

JUNIORES BEVRIJDINGS-BEKER-WEDSTRIJDEN.

Programma van de eerste ronde Knock-out-wedstrijden voor de Bevrijdings-beker van de K.S.C.

Zondag 22 October: „Prinses Beatrix" — „Avanti".
Zondag 29 October: „Padvinders Juicio" — „Vera Cruz".
Zondag 5 November: „Ecuador" — „Prinses Irene".
Zondag, 12 November: „Prinses Margriet" — „Dosko".

PATER BEENCOWE TE WILLEMSTAD.

De 66 jarige Engelse Predikbroeder Pater Dominicus Beencowe, die reeds een achttien jaren geleden in de West arbeidde, ging later terug naar Londen. Van hier maakte hij een reis naar Perzië waar hij werkzaam was in een missiestatie in het Zuiden van dit land. Ook bezocht de Pater de bekende Dominicanenstatie in Mosoel, Syrië, aan de spoorlijn naar Bagdad.

Hierna ging Pater Beencowe terug naar Engeland, waar hij jaren lang in Leicester werkte. Thans gaat de Pater weer terug naar Canada.

Pater Beencowe, een gezellige Engelsman, bleek bij een onderhoud, dat wij de eer hadden met hem te hebben, zeer geïnteresseerd te zijn in ons eiland, dat hij bezocht onder leiding van onzen Aalmoezenier, Pater A. van der Meer O.P. Vooral hetgeen de Noordamerikaanse soldaten en onze eigen weermacht hier doen had zijn aandacht gehad. Pater Beencowe, die reeds zijn opwachting maakte bij den Apostolisch Vicarius, bezoekt thans verschillende katholieke centra alvorens door te reizen naar Grenada.

MAJOOR AARS.

Dr. Charles G. („Boy") Aars militair arts alhier, werd dezer dagen bevorderd tot Majoor van het Koninklijk Nederlands Indische Leger. Namens de vele patiënten en vrienden van onzen heelmeester wensen wij Majoor Aars van harte geluk met deze promotie.

De Engelsen hebben woord gehouden.

Wij ontvingen via de G.P.D. het gephotografeerde sluikblad „Vrij Nederland" van 26 Juni 1944. Hier laten wij het hoofdartikel van dit blad volgen — Red. Amigoe.

Vier jaren is het geleden, dat de laatste compagnie Engelse soldaten van het strand van Duinkerken door de Duitse troepen in zee werd gejaagd. Noorwegen had men moeten prijsgeven. Nederland en België hadden gecapituleerd. Frankrijk stond op het punt van de ineenstorting. Amerika was nog lang niet rijp voor deelneming in deze vreselijke aller oorlogen en Japan bereidde op dat moment zijn verraderlijke slagen vóór. Nog denken wij met huivering terug aan die tijd, waarin de onheilspellende woorden van Chamberlain uitgesproken op de dag van de oorlogsverklaring, bewaarheid werden, dat Engeland door diepe vernederingen heen zou moeten gaan, eer de overwinning zou dagen...

Vandaag, nu Engelse soldaten weer op Franse bodem strijden, en het eens zo overmachtige Duitse leger de laatste wanhopige poging doet om de ondergang af te wenden, doen wij goed een ogenblik aan die sombere wanhopige maanden van 1940 terug te denken. In de vier jaren die achter ons liggen, is er menig lelijk woord over de Engelsen gesproken. Onbekend met de militaire werkelijkheid beschouwden velen het uitblijven van Geallieerde hulp, ons in de droeve Meidagen van 1940 toegezegd, als verraad, een bewijs van Albions zelfzucht of op zijn minst als snoeverij. En voor de Duitse propaganda was het gemakkelijk spel om deze voorstelling van zaken zg. met feiten te staven.

Maar in dat donkere uur van Europa's geschiedenis, toen de gehele wereld als verlamd scheen onder het geweld van de zegevierende Duitse opmars, toen neutralen op de tribune Hitler een applausje gaven en anderen zich gereed maakten om uit het feit van de Duitse suprematie in Europa de nodige consequenties te trekken, sprak Churchill de onvergetelijke woorden: Wij zullen vechten aan het strand, in de steden en in de dorpen, in iedere straat en elk huis en op de vliegvelden. En als onverhoopt dit eiland onder de Duitse slagen mocht bezwijken, dan zullen wij over de oceaan gaan en vandaar de strijd voortzetten. Overgeven zullen wij ons nooit!

Dat was in de tijd toen velen in Nederland meenden, dat de hoogste politieke wijsheid gelegen was, niet in de strijd tegen, maar in de erkenning van de Duitse machtspositie op het continent, in de tijd waarin een twijfelzieke seniele Nederlandse minister-president, De Geer, de Engelse leiding met zijn mismoedigheid lastig viel.

In die dagen is de beslissing over het lot van Europa gevallen en het is de Engelse standvastigheid, de Engelse trouw aan het eens gegeven woord, die Europa gered heeft! Het Engelse voorbeeld heeft de door schrik verlamde volken van Europa nieuwe moed gegeven en in latere perioden van de oorlog hebben de duizenden vrijwilligers van het ondergrondse front in alle landen van Europa een goed deel van de schuld, die Europa aan Engeland heeft, vereffend. En Nederland mag zich wel gelukkig prijzen in de figuur van Koningin Wilhelmina een leidsvrouw te bezitten, wier standvastigheid, moed en plichtsgetrouwheid in edele kracht niet voor die van de Engelse leiders behoefde onder te doen.

Vandaag vechten de Engelsen weer op het vasteland van West-Europa. Ze zijn gekomen om ons te helpen, om ons te bevrijden. Ze zullen het doen! Het woord aan de verdrukte volken van Europa gegeven zullen zij houden en daarom zullen zij voor de bloedigste offers niet terugschrikken. Natuurlijk, het is ook een Engels belang, dat de Duitse macht vernietigd wordt. Het zijn Engelsen en niet engelen! Maar het Engelse belang is vandaag het belang van alle vertrapte volken ter wereld en is er groter eer denkbaar voor een volk dan dat het eigen belang samenvalt met de vrijheid van vele andere volken en met het herstel van recht en menselijkheid?

Het moge dan misschien waar zijn, dat Engeland in deze oorlog (zoals de Duitse propaganda smalend beweert) zijn bezittingen in het buitenland, zijn rijkdom en economische posities verloren heeft, het heeft een groot moreel gezag gewonnen en in één van de donkerste perioden van de wereldgeschiedenis, waarin leugen en recht en wreedheid schenen te zegevieren, een lichtend voorbeeld van trouw, verantwoordelijkheidsbesef en zedelijke kracht gegeven.

En dat zal de wereld nog dankbaar gedenken, als Hitler en zijn horden allang tot een duistere schrikaanjagende legende zijn geworden als Attila en Djengis Khan.

voor 't hart, dat meer, meer,
meer, een voorwerp vroeg
Alles was niets, want alles
niet genoeg
voor zijne krachten, iets
grooters te beminnen
dan enkelingen, iets om mee
van binnen
vol, vol te worden als een ei
met vrucht.

Naschrift: Bovenstaande beschouwing ontvingen wij van bevriende zijde. Wij plaatsen haar als hoofdartikel, omdat wij het noodzakelijk vinden, zelfs in deze tijd, waarin de actualiteit aller aandacht vraagt, deze kant van de zaak niet uit het oog te verliezen. Immers, indien op deze vragen geen antwoord gevonden wordt, zullen de bloedige offers in Normandië en elders tevergeefs gebracht zijn. — Red.

DA COSTA GOMEZ KOMT.

Mr. M. F. da Costa Gomez, lid van de Buitengewone Raad van Advies te Londen en van de Staten van Curaçao, heeft Londen met bestemming Willemstad verlaten.



CHINA'S ONAFHANKELIJKHEIDS-FEEST.

Het statige consulaatsgebouw van de Chinese Republiek was gisteravond feestelijk verlicht teneinde een tweehonderd genodigden te ontvangen, die door Consul Dr. Zaubeh She en echtgenote waren genood ter viering van de Chinese onafhankelijkheidsdag. Gisteren 33 jaar geleden werd de Mantsjoe-dynastie in China omver geworpen en werd China een moderne republiek.

Omstreeks 18 uur begonnen de gasten binnen te stromen. Op de patio van het mooie gebouw werd gepraat en gesproken. Elders keek men naar de portretten van Chinese hoogwaardigheidsbekleders. De waarnemend-gouverneur Mr. Cornelis Sûthoff was aanwezig en vanzelfsprekend waren daar vrijwel alle consuls-generaal, consuls en consulaire agenten van ons eiland. Daar was de Voorzitter van de Staten en vrijwel alle statenleden, daar waren vertegenwoordigers van maatschappijen, onder wien wij den Heer Leendert Korthals namens de C.P.I.M. begroetten, daar waren de hoogste vertegenwoordigers van land- en zeemacht, vele rechters, notarissen, artsen, leden van de Pers, vele Chinezen en anderen, toen eerst het Wilhelmus en daarna het San Min Tsjoe I — het Chinese volkslied — werden gespeeld. Hierna nam Consul Dr. Zaubeh She het woord om historisch te doen zien, hoe China zich ontwikkeld had tot wat het tegenwoordig is en hoe de vuige Japanner steeds aanvallen had gedaan, belust als het was het zoveel hoger beschaafde China te beroven. De consul werd beantwoord door den waarnemend-gouverneur, die de banden beklemtoonde welke China met Nederland verbindt, niet alleen op Curaçao, maar vooral ook in Indië. Namens het Consulaire corps sprak de Deken Consul-generaal Julio Penha van Brazilië, die namens alle aanwezige



— Het Duitse Hoofdcommando maakte bekend, dat de Duitsers Taurage in Littauen ontruimd hebben. Het Russisch offensief heeft bijna de grenzen van Oost-Pruisen bereikt.

—Een bericht van het gebied van Aken meldt, dat witte vlaggen wapperen boven vele gebouwen in Aken, doch dat geen enkel teken omtrent een overgave gezien werd boven het Duitse Hoofdkwartier. Niet alle troepen in Aken willen ook tot de dood toe vechten. Hedenmorgen glipten ongeveer honderd Duitsers door hun eigen linies naar buiten om zich over te geven. Zij deelden mede, dat nog verschillende anderen het ultimatum tot de onvoorwaardelijke overgave wilden aannemen, doch dat de officieren dit beletten.

— Uit Rome wordt gemeld, dat de Britse troepen in Albanië de havenstad Sarande veroverd hebben, als gevolg waarvan het Duitse garnizoen op Corfu geïsoleerd werd. Er werden ongeveer 500 gevangenen genomen. In Hellas vinden patrouilleacties plaats, doch men gaf niet te kennen of de troepen van Corinthe verder oprukken.

— Het weer belemmert nog de strijd aan het Italiaanse front. Noordamerikaanse troepen, die door de diepe modder oprukten, hebben echter de buitenwijken van Liverganano bereikt aan de verkeersweg, welke naar Bologna loopt. De Britse troepen van het vijfde leger verdreven de Duitsers van enkele bergtoppen.

NEDERLANSE BOEREN NAAR VENEZUELA.

„Het klimaat ligt u goed!"

De mogelijkheid om Nederlandse boeren, die door de overstromingen verdreven zijn van hun land, naar Zuid-Amerika te voeren, kan veel succes hebben, zoals dat ook bij vroegere gelegenheden het geval is geweest. In die zin liet Manuel Arocha, lid van het Venezolaanse Inwijkelingen Comité van Venezuela zich uit op een persconferentie, die gehouden werd te Caracas om het bezoek van oud-minister Charles J. I. M. Welter te bespreken.

Boeren-uitwijking naar Zuid-Amerika kan veel succes hebben, verklaarde hij, maar zij moet goed georganiseerd worden en er moet op gelet worden dat de inwijkelingen ook werkelijk landbouwers zijn en geen fabrieksarbeiders of zelfs ongewensten.

Arocha, die als lid van het diplomatieke corps in Nederland toefde, zeide: Het Venezolaanse klimaat ligt den Nederlanders goed.

Hij voegde er echter aan toe, dat Venezuela weinig mogelijkheden biedt aan de mechanische landbouw. Hij besloot met de verklaring, dat Venezuela na de oorlog de poorten wijd moet openen voor inwijkelingen van alle nationaliteiten. (Aneta)

EEN DUIVELS NAZIE-PLAN

De Britse regering waarschuwde de nazies „van de hoogsten tot de laagsten", dat zij hun straf niet zullen ontgaan, indien het plan wordt uitgevoerd — gelijk bekend gemaakt door de Poolse regering — om alle personen in het concentratiekamp te Oswiecim in Opper-Silezië te vermoorden. Het betreft hier tienduizenden slachtoffers (Londen, (AP) 10.10).

REDE VAN DEN PAUS UITGESTELD.

De Pauselijke boodschap aan het Eucharistisch Congres te Buenos Aires, welke Dinsdag zou worden uitgezonden, is uitgesteld tot Zondagmiddag (Romeinse tijd) wegens technische moeilijkheden met de Vaticaanse radio (Vaticaanstad, (AP) 10.10).

Gewijzigde Verhoudingen in Nederland.

Wanneer wij de gang van zaken in Nederland overzien en wij vergelijken deze met die van twee, drie jaar geleden, dan zien wij een eigenaardig verschil.

Toen was heel ons doen en denken beheerst door de idee hoe houden wij ons de Duitsers geestelijk van het lijf. Toen bestreden wij nog het nationaal-socialisme als levensbeschouwing. De N.S.B. was nog — al was het veel minder geworden na 10 Mei — een politieke verschijning van het Nederlandse erf zelf. Het Nationaal-socialisme was nog een gevaar voor onze volksziel.

Thans is dat geheel anders. De N.S.B. en de Duitsers met hun leuzen van nieuwe Orde, Groot-Germaanse Rijks-gedachte, met de daar achter liggende mythen van bloed en bodem enz. hebben onze aandacht niet meer. Want zij hebben geen aantrekkingskracht op ons volk vermogen te oefenen. En daarom behoeven wij ons daar niet zeer mee bezig te houden.

Als Mussert zegt, dat de strijd om Amsterdam begonnen is, bijvoorbeeld, dan is dat eenvoudig onzin. Men vecht niet meer met Mussert, men lacht hem uit. Alle nationaal-socialistisch geschetter en gepraat in radio en krant is een geluid in de lege ruimte. Men vindt daar geen gehoor voor. En als Mussert in het Concertgebouw of een dergelijke zaal spreekt te midden van zijn N.S. boers en hun Duitse vrienden, dan is zijn spreken niet meer dan een gemurmel of gebrui in zichzelf. Het Nederlandse volk is hem nu reeds voorbijgegaan, neemt geen notitie van hem.

Als Mussert straks de kogel krijgt, zal hij de paradoxale praestatie geleverd hebben van een gelijktijdig einde te nemen en zich zelf eerst te hebben overleefd. Dat is dubbel waar dus.

Het verzet tegen de N.S.B. en de Duitsers is dan ook niet meer in de allereerste plaats een principiële bestrijding van nationaal-socialistische dwalingen. Wij behoeven er niet veel meer over te praten, dat het nationaal-socialisme met al zijn aanhangsels verkeerd is. Verzet is geals grondlegger van de uitdrukken van techniek om de maatregelen van de Duitsers te niet te doen, te verhinderen of te saboteren. Natuurlijk heeft dat technisch verzet een principiële ondergrond: wij verzetten ons, omdat wij niet willen, wat de Duitser wil, daar dit ons ongeoorloofd voorkomt.

Er komt weer een publieke opinie.

Deze ontwikkelingsgang, waardoor wij met den Duitser en de N.S.B. uitgepraat geraakt zijn in Nederland, heeft een zeker herstel in ons nationale leven tot stand gebracht. De Duitser en de N.S.B. vormen voor ons nog slechts een uitwendige druk. Geestelijk zijn wij ze kwijt. En dat heeft tot gevolg gehad dat wij ons weer als fatsoenlijke Nederlanders onder elkaar voelden en zo hebben wij de discussie over de verbetering van het nationale en internationale leven hervat, nog wel niet op de voet en op de wijze van voor de oorlog, maar wij benaderen het toch al een heel stuk, als wij in aanmerking nemen dat het allemaal ondergronds gebeurt. In vele opzichten fragmentarisch, vaak met reserves, nog vaker onbekookt en eigenwijs, is er in Nederland weer bezig zich een openbare mening te vormen. Een intensief verkeer in kringen van allerlei soort en samenstelling, de verschijning van talloze clandestiene pamfletten en brochures en tenslotte een bont geschakeerde clandestiene periodieke pers, dragen tot het vormen van die publieke opinie bij.

Wij geloven dat dit zeer belangrijk en zeer verheugend is. Als wij straks bevrijd zijn, maken wij een abrupte overgang mede van nacht naar dag. En het zal dan een dag zijn, waarop wij meteen met man en macht aan de slag moeten. Dan hebben wij haast geen tijd te verliezen om weer aan het licht te wennen, om weer te acclimatiseren in de nieuwe omgeving. En daarom zijn die nachtpitjes van nu van zoveel belang. Wij zijn er van overtuigd, dat wij daarbij lang niet alle dingen zien, die wij zien moeten; dat wij ook verscheidene dingen verkeerd zien.

Wordt er te veel over de toekomst gesproken?

In dit licht willen wij de critiek bekijken. Er wordt tegenwoordig te druk over de toekomst gepraat.

Dat geklets over de toekomst kan wel even wachten, maar nu gaat het om ons verzet tegen den Duitser. Eerst moet de Duitser het land uit.

Het komt ons voor dat deze tegenstelling niet bestaan mag in Nederland, men kan zich eenzijdig en dus te veel met de toekomstvragen bezig houden. En dit gebeurt soms dus te veel. Er zijn mensen, die zich om het verzet niets bekommeren en breed uit redeneren over wat er na de oorlog zo al op het gebied van de reorganisatie van staat en maatschappij geschieden moet. Ons is iemand bekend, die zich toch zo belangrijk vond voor later, dat hij zijn kostbare persoonlijkheid niet kon wagen aan het verzetswerk. Ons is een andere figuur bekend, die in de kring waarin hij leefde een zeker politiek gezag had, die nu tijd te over heeft, maar die zijn geestelijke nabestaanden thans volkomen in de steek laat en rustig ondergedoken zich met vlijt wijdt aan de studie van de Engelse taal. Dat is immers de toekomst.

Inderdaad, dat moeten wij niet hebben. Wij zouden de stelling willen poneren dat wie zich niet met het heden bemoeien wil, zich ook maar niet met de toekomst moet bemoeien. Dat is niet een quaestie van willekeur. Maar de geestelijk-politieke problemen van nu, van het verzet tegen de Duitsers hangen ten nauwste samen met de geestelijk-politieke problemen van later. Wij denken hier met name aan de vraag van de betekenis van de macht van de staat. De verhouding van gezag en vrijheid is in deze bezettingstijd in geding, zij zal het na de oorlog ook zijn. De bezettingsgeschiedenis, de nu opgedane ervaringen, zijn mede bepalend voor onze houding straks. Mensen die nu op een afstand blijven staan, die zeggen dat dit alles niet belangrijk is maar dat er later wat groots te doen valt, maken een psychologisch niet juiste en zedelijk niet goede scheiding tussen onze plicht van nu en die van straks.

Verband tussen verzet en toekomst.

Maar als dit juist is, dan is het omgekeerd ook waar dat als wij ons volkomen van de toekomstvragen afsnijden, wij het heden niet in het juiste perspectief zien. De opkomst van het nationaal-socialisme, ons verzet daartegen nu en onze overwinning ervan straks kunnen wij niet uit de geschiedenis isoleren.

De lijnen der geschiedenis lopen door. Wij worden in ons verzet nu gevormd voor onze taak later. Als wij het over de toekomst hebben, moeten wij, naar het ons voorkomt, dat vooral naar voren brengen. Wij behoeven nu nog niet in de eerste plaats allerlei wetten, kiesstelsels e.d. uit te denken. Daar zullen wij nog wel tijd voor hebben later. Wat wij nodig hebben is ons bewust te worden van de politieke problemen, van de politieke aspecten van de na-oorlogse wereld en van de richting die wij dan uit willen. Het gaat nu niet zozeer om politieke oplossingen voor straks, maar om politiek begrip voor de situatie straks. Al ons toekomstwerk nu moet zich daarop concentreren.

Het eerste toekomstwerk, dat wij nu moeten doen, is ons verzetswerk.

Want waar gaat het om in ons verzetswerk? Om de Duitsers het land uit te jagen? Neen, althans niet in de allereerste plaats. Het meeste verzetswerk heeft niet deze directe militaire strekking. Ons verzetswerk gaat er in de allereerste plaats om dat Nederlanders, goede Nederlanders zullen blijven, dat een Nederlander zijn plicht zal verstaan en betrachten. En ook dat wij de dwalingen zullen herkennen. Dat wil dus zeggen: Ons verzetswerk gaat om het behoud van Nederland in de toekomst.

Daarom stellen wij dit verzetswerk voorop. Dat moet bij alles wat wij doen de klemtoon hebben. Wij kunnen het niet laten slingeren, voor abstracte bespiegelingen over bepaalde onderwerpen over de toekomst. Maar wij moeten het werk blijven zien juist in zijn verband met de toekomst.

(Uit „Trouw")



Twee valschermbommen komen neer op een goed gecamoufleerd Japans vliegtuig op een vliegveld op het eiland Boeroe nabij Celebes in Nederlands Oost Indië. De aanval werd uitgevoerd door de Noordamerikaanse 5e lucht macht.

SURINAME

ONTSLAG VAN SCHUTTERS IN SURINAME.

Volgens „De West" is bij Gouvernements Resolutie bepaald, dat de jaarklassen 1916, 1917 en 1918 der Schutters naar huis gezonden zullen worden. Zij die nog een rang bekleden blijven nog een jaar in dienst.

De Surinaamse bladen delen nog mede, dat de Waarnemende Gouverneur zich gewend heeft tot de Kamer van Koophandel en Fabrieken en de grote werknemers om hun medewerking te vragen aan gedemobiliseerden de voorkeur te geven, mochten zij nieuwe krachten nodig hebben.

Het nieuwsblad „Suriname" wijst erop, dat dit ten hoogste een verschuiving van werkkrachten ten gevolge zal hebben, doch geen oplossing is. Hiermede zal men de werkloosheid niet bestrijden.

Alleen door werkverruiming kan meer werkgelegenheid geschapen worden, zegt het blad. Hetzelfde blad schreef reeds vóór de bekendmaking van bovenstaand bericht een artikel onder het opschrift „Wat zijn onze demobilisatieplannen?" waarin het de vrees uitsprak, dat het Gouvernement van Suriname geen plannen heeft om de gedemobiliseerden aan werk te helpen.

„Dit zeggen wij niet zomaar" vervolgt het blad.

„De stilte die er over deze quaestie op het Plein heerst is onheilspellend. Er is echter meer, reeds zijn enkele afgekeurden naar huis gezonden, doch er volgde niets.

Hoe kan het ook anders? Voor werkgelegenheid is er niet gezorgd. Degenen, die straks tot het burgerleven terugkeren, zullen moeten zien hoe zij aan het dagelijks brood komen. Zij zullen misschien niet eens de raad van den professor om het land te verlaten kunnen opvolgen, want Curaçao en Aruba zullen waarschijnlijk niet in staat zijn langer als vergaarbak te dienen."

MERKWAARDIG.

„Suriname" schrijft:

Men komt in deze wereld vaak merkwaardige dingen tegen, zoals een Nederlandse marinier, die in Frankrijk heeft medegevochten, heeft ondervonden.

Wij lezen in een brief aan zijn vrouw hier, dat bij de bezetting van een Duitse stelling in Frankrijk door Nederlandse troepen een Duitse apotheek werd aangetroffen. Toen de flessen werden onderzocht, bleek op één een etiket voor te komen, waarop niet alleen de naam van de medicijn stond, maar ook... 's Lands Apotheek Suriname.

WERELD NIEUWS

COMMENTAAR VAN „IZVESTIA".

„Izvestia" prees het plan van Dumbarton Oaks voor een internationale organisatie doch verdedigde hardnekkig het beginsel van algemene instemming in gevallen van agressie en verklaarde: „De ervaring van de Volkenbond toonde, dat het nutteloos was over hoge doeleinden te praten zonder de garantie van een volledige harmonie en coördinatie tussen de leidende mogendheden, zowel bij het aanvaarden van beslissingen welke voorgeschreven worden door de belangen van kleine naties als om deze beslissingen ten uitvoer te brengen. Thans zijn vier leidende mogendheden — de Sovjet Unie, Groot Britannië, de Verenigde Staten en China — geplaatst in de speciale status als blijvende leden van de Raad. Geen beslissing kan ooit worden aanvaard zonder de instemming van allen. Bij de onderhandelingen in Washington werd het voorstel gedaan dit beginsel op te geven in gevallen waar een permanent lid afzonderlijk belangen zou hebben door het niet mee te laten stemmen.

Dit zou de verzaking betekenen van het beginsel van overeenstemming en eensgezindheid en een poging het vraagstuk op te lossen achter de rug van een permanent Raadslid om. Indien eensgezindheid vereist is bij de oplossing van algemene gevallen welke onderzocht zijn door de Raad is het noodzakelijker een eensgezinde mening te hebben in belangrijke gevallen welke het bestaan van de organisatie voor de handhaving van de veiligheid aantasten, ongeacht of deze gevallen de belangen van een permanent Raadslid raken. Het recht van een permanent lid om te stemmen in bovengenoemde gevallen is slechts het gevolg van het beginsel van overeenstemming en eensgezindheid tussen de leidende mogendheden en de hoeksteen in de gehele internationale organisatie zonder welke er geen uitzondering kan zijn. Het is duidelijk, dat het onderzoek in deze onopgeloste quaestie zal worden voortgezet" (Moskou, (AP) 10.10).

NOORDAMERIKAANSE VLOOT VALT DE RYUKYU-EILANDEN AAN.

Op slechts 300 kilometer ten Zuiden van Japan en ongeveer 800 kilometer van de Chinese kust hebben vliegtuigen van vliegdekschepen behorende tot de Noordamerikaanse derde vloot 58 schepen en kleine vaartuigen tot zinken gebracht en beschadigd en nog 89 vliegtuigen vernield. Dit werd officieel door Admiraal Nimitz te Pearl Harbor bekend gemaakt.

Nimitz zeide, dat de vliegtuigen in groten getale aanvielen en den vijand volkomen verrastten. Bij de eerste Noordamerikaanse aanval bij de eilanden, die de toegangswegen over zee tussen Foetsjow en Sjanghai beheersen, bestookten de vliegtuigen, welke behoren tot de vloot van Admiraal William Halsey, elk marine- en koopvaardijschip dat zij konden vinden. Installaties op de eilanden werden ook gebombardeerd en beschoten.

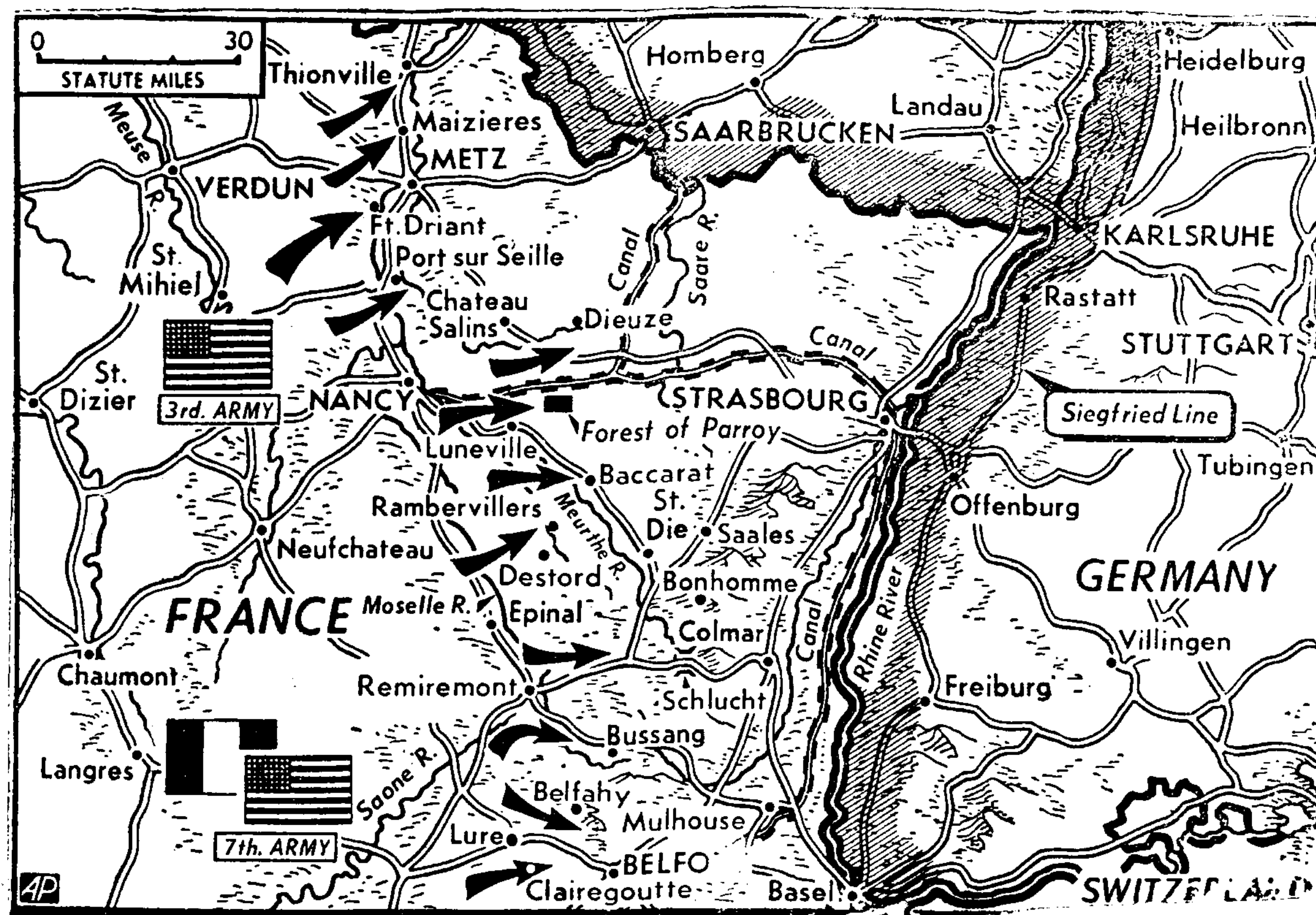
De eerste berichten zeiden, dat zij 12 schepen tot zinken brachten: één torpedojager, één mijnenveger, één moederschip voor duikboten, twee middelgrote vrachtschepen, twee kleine vrachtschepen en vijf kustvrachtschepen. 14 Schepen werden vermoedelijk tot zinken gebracht, waaronder vrachtschepen en een tankschip. Nog 12 werden beschadigd: drie middelgrote vrachtschepen, zes kleine vrachtschepen, één torpedojager en twee kleine tankschepen.

Bovendien werden meer dan 20 loggers en andere kleine vaartuigen tot zinken gebracht of beschadigd. 14 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten en meer dan 75 werden op de grond vernield. De Noordamerikanen verloren geen enkel schip en de verliezen aan vliegtuigen zijn gering. De vliegdekschepen en vliegtuigen die de aanval uitvoerden, stonden onder het rechtstreeks bevel van Vice Admiraal Marc Mitscher (Pearl Harbor, (AP) 10.10).

JAPANSE POGING VERIJDELD.

Een Japanse poging om het kleine garnizoen te versterken, dat nog stand biedt tegen MacArthurs troepen op Morotai, werd Maandagavond en in de vroege morgen van Dinsdag verijdeld door gevechtsvliegtuigen en motortorpedoboten, die 18 van de vijandelijke schuiten tot zinken brachten of beschadigden. Een der vernielde schuiten, welke een lengte had van 33 meter, was vol vijandelijke troepen.

Geallieerde vliegtuigen hebben bij een aanval op Menado (Noord-Celebes) branden gesticht, welke 65 kilometer ver zichtbaar waren. Liberators zetten de waterkant te Koepang (Timor) in lichterlaaie met 60 ton springstoffen. Men gelooft, dat de electrische centrale vernield werd (Nieuw Guinea, (AP) 10.10).



Dit is de Noordoostelijke hoek van Frankrijk waar het 3e leger en 7e leger aanvallen. In Maizieres wordt van huis tot huis gevochten. Voortgang wordt gemaakt in het Bos van Parroy. Ten Oosten van Epinal werden de stellingen verbeterd.



Sport Rubriek

Officiëele Mededelingen van „De Curaçaose Voetbalbond"

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zondag, 8 October 1944:

Competitie B-Klasse:

U.S.C. 1 — Caribe 1 afgelast.

Competitie Reserve A-klasse.

Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2 1—0.
(onder voorbehoud; nog 10 minuten te spelen.)

Competitie Reserve B-Klasse:

Scherpenh. 2 — Jong Curaçao 2 5—2.
Be Quick 2 — Veendam 2 0—2.

WEDSTRIJD PROGRAMMA STADION

Zaterdag, 21 October 1944:	Combinatie Deportivo Venezuela /Litoral — S.U.B.T.
Zondag, 22 October 1944:	Combinatie Deportivo Venezuela /Litoral — Jong Holland.
Dinsdag, 24 October 1944:	Combinatie Deportivo Venezuela /Litoral — Comb. andere spelers

Competitie A-klasse.

Zondag, 15 October 1944: Transvaal 1 — Independiente 1 (Zonruiter)

Ten eigen bate.

Zaterdag, 14 October 1944: Jong Curaçao — Jong Holland

MUNDO NOBO.

Competitie B-Klasse.

Zondag, 15 October 1944: Caribe 1 — Vitesse 1 (v. Rosberg)

SCHERPENHEUVEL.

Competitie Reserve B-Klasse.

Zondag, 15 October 1944: Veendam 2 — D.T.S. 2

INSCHRIJVINGEN.

Atlanta: R. Rampenbrug als gewoon lid.
Veendam: I. Mercelino als gewoon lid.
Be Quick: A. M. Paulina en C. Raven als gewone leden.

ALGEMEEN.

De vereeniging Jong Holland heeft haar derde elftal uit de Competitie Reserve B-klasse teruggetrokken.

Spelers of vereenigingen, die een aan den C.V.B. toebehoorende beker of tropee in hun of haar bezit hebben, worden dringend verzocht deze ten spoedigste aan het Bondsbestuur in te leveren.

HET BESTUUR.